

DIE XXII. JANUARI

IN FESTO

SANCTI VINCENTII

LEVITÆ, ET MARTYRIS,

DURLEX SECUNDÆ CLASSIS

GUM OCTAVA.

*Omnia de Communi unius
Martyris non Pontificis,
primo loco, præter se-
quentia.*

Deus, confiteor, quia de-
disti mihi.

ANT. Dedit mihi Dó-
minus scientiam sanctó-
rum, et honestavit me in
labóribus.

AD VESPERAS.

ANTIPHONA.

ANT. Certámen forte
dedit mihi Dóminus, ut
vincerem, et scirem, quo-
niám omnium poténtior
est sapiéntia.

Dóminus dedit mihi
linguam eruditam, ut sciam
sustentáre eum, qui las-
sus est verbo.

CAPITULUM. Sap. 10.

ANT. Repletus sum for-
titudine Spíritus Dómi-
ni, ut annúntiem Jacob
scelus suum.

Justum deduxit Dómi-
nus per vias rectas, et os-
téndit illi regnum Dei, et
dedit illi scientiam san-
ctórum: in fraude circum-

ANT. Sapiéntia et for-
título Dómini sunt: tibi,

(2)

veniéntium illum áffuit
illi, descenditque cum illo
in fóveam, et in víncu-
lis non dereliquit illum.

H Y M N U S.

Partas horrífico suppli-
cii modo
Palmas, atque decus
Mártiris inclýti
Festivo résonent cármí-
ne pectora,
Exultántia gáudio.
Cessérunt fúriæ, cessit
atrocitas
Illaudáta feri júdicis,
ígnium,
Vincénti, rabies fugit,
abest procúl
Cædis triste periculum.
Trudúntur rápidis sécula
séculis,
Et cursu révolant irre-
vocábili,
Stat, sempérque sacris
stabit honóribus
Laus immobilior tua.
Te, lucénte polo, donéc
eant dies,
Laudábunt hómínès,
plausibus æthere
Responsábit ovans cœ-

tus, et aúrea
Numquàm plectra siléntia.
Summá laude Pater, Na-
tus et únicus,
Dicátur páritèr Nexus
amábilis;
Indivísa manens Númi-
ne Trínitas
Nunc, olím, sine
término.
Amen.

ŷ. Fuit magnus secún-
dum nomen suum; R. Má-
ximus in salutem electó-
rum Dei.

AD MAGNIFICAT

ANT. Cum tránsieris per
aquas, tecum ero, et flú-
mina non opérient te; cum
ambuláveris in igne, non
combureris, et flamma
non ardébit in te.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus,
omnípotens Deus, advér-
sa mundi invíctá mentis
constántiá toleráre, qui
beátum Levítam Vincén-
tium nec minis terréri,
nec poenis passus es su-

(3)

perári; Per Dóminum
nostrum...

AD MATUTINUM

INVITATORIUM.

Beátus Vincéntius Chris-
ti Martyr triúmphant
coronátus in coelis: * Ve-
nite, adorémus Dóminum.

H Y M N U S.

Delassáta senis língua
Valéii
Quæ proférre néquit,
dógmata núnctans,
Certo martyrio non tí-
mido pede
It Vincéntius óbviám.
Sectus sanguíneo vérbere
tráditur
Mactándus fídibus dis-
cruciántibus;
Inténsis váriat carnífi-
cis furor
Instrumenta dolóribus.
Prunnis suppositis, crá-
teque ferréa
Vim perférre dñi có-
gitur ígneam,
Quam solúm váleat sau-

eta repéllere
Ardens pectore charítas.
Uncis viva caro scínditur
úngulis,
Candéntes rénovant vul-
nera lámínæ,
Dejéctum píceis in spé-
cubus premunt
Testæ corpus aculéis.

Vis audíre novum sup-
plícii genus?
Sic fessum thálamó pur-
púreo locant
Intèr delicias, sértaque
flórea;
Nec constántia frángitur.
Summá laude Pater, Na-
tus et únicus,
Dicátur páritèr Nexus
amábilis,
Indivísa manens Nú-
mine Trínitas
Nunc, olím, sinè tér-
mino. Amen.

IN I. NOCTURNO.

ANT. Factus es suscep-
tor meus, Dómine, et re-
fúgium meum in die tri-
bulatiónis meæ,

ANT. In quocúmque

(4)

loco fueris, Domine, si-
vè in mortè, sivè in vi-
ta, ibi erit servus tuus.

ANT. Magnificabitur
Christus in corpore meo
sivè per vitam, sivè per
mortem.

ÿ. Fuit magnus secun-
dum nomen suum; R. Má-
ximus in salutem electó-
rum Dei.

De libro Apocalypsis beá-
ti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 2, et 3.*

Hæc dicit, qui tenet
septem stellas in dextera
sua, qui ambulat in mé-
dio septem candelabrorum
aureorum: Scio ópera tua,
et labórem, et patientiam
tuam, et quia non potes
sustinere malos: et tentás-
ti eos, qui se dicunt Após-
tolos esse, et non sunt:
et invenísti eos mendaces:
et sustinuísti propter no-
men meum, et non de-
fecisti. Qui habet aurem,
atídiat quid Spíritus dicat:
Vincéti dabo edere de

ligno vitæ, quod est in
paradiso Dei mei. Hæc di-
cit primus, et novíssimus,
qui fuit mórtuus, et vi-
vit: Scio tribulationem
tuam, et paupertatem tuam,
sed dives es: et blasphe-
máris ab his qui se di-
cunt Judæos esse, et non
sunt, sed sunt synagoga
Satanæ. Nihil horum tí-
meas quæ passurus es. Es-
to fidéiis usque ad mor-
tem, et dabo tibi coró-
nam vitæ. Tu autem...

R. E coelo membra is-
ta possideo, * Sed prop-
ter Dei leges nunc hæc
ipsa despicio, quoniam
ab ipso ea me receptorum
spero. ÿ. Ego non solum
alligari, sed et mori pa-
ratus sum propter nomen
Domini Jesu. * Sed prop-
ter Dei...

LECTIO II.

Hæc dicit qui habet
rhompheam utraque par-
te acutam: Scio ubi há-
bitas, ubi sedes est Satanæ:
et tenes nomen meum, et

(5)

non negásti fidem meam.
Vincéti dabo manna abs-
cònditum. et dabo illi cá-
culum candidum: et in
cáculo nomen novum
scriptum, quod nemo scit,
nisi qui accipit. Et hæc
dicit Filius Dei, qui ha-
bet óculos tamquam flam-
mam ignis, et pedes ejus
similes aurichálco: Novi
ópera tua, et fidem, et
charitatem tuam, et mi-
nistérium, et patientiam
tuam, et ópera tua novís-
sima plura prioribus. Qui
vicerit, et custodierit us-
que in finem ópera mea,
dabo illi potestatem super
Gentes, et reget eas in vir-
ga férrea, et tamquam vas
figuli confringentur, sicut
et ego accepi à Patre meo:
et dabo illi stellam ma-
tutinam. Tu autem...

R. Angustia sunt mihi
úndique: * Mélius est mi-
hi absque opere incidere
in manus vestras, quam
peccare in conspectu Dó-
mini. ÿ. Vincula et tribu-
lationes me manent; sed
nihil horum véreor. * Mé-

lius est...

LECTIO III.

Qui habet septem Spí-
ritus Dei, et septem
stellas, hæc dicit: Scio
ópera tua: esto vigilans
et confirma cetera, quæ
moritura erant. Qui vice-
rit, vestiétur vestimentis
albis, et non delébo no-
men ejus de libro vitæ, et
confitebor nomen ejus co-
ram Patre meo, et coram
Angelis ejus. Et Sanctus,
et Verus hæc dicit: Scio
ópera tua, et dedi coram
te ostium apertum, quod
nemo potest claudere; quia
habes virtutem, et servás-
ti verbum meum, et non
negásti nomen meum. Fá-
ciam ut de synagoga Sa-
tanæ veniant, et adórent
antè pedes tuos, et scient
quia ego diléxi te. Quo-
niam servásti verbum pa-
tientia meæ, et ego ser-
vabo te ab hora tentatió-
nis, quæ ventura est in
orbem univèrsam. Tene
quod habes, ut nemo ac-

(6)

et fiat coronam tuam. Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitatis Dei mei novae Jerusalem, et nomen meum novum. Et haec dicit Amen, Testis fidelis et verus, qui est principium creaturae Dei: Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo, sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno eius. Tu autem...

R. Domine, qui habes sanctam scientiam, manifeste tu scis, quia, cum a morte possem liberari, * Duros corporis sustineo dolores: secundum animam vero propter timorem tuum libenter haec patior. y. Patior sed non confundor: scio cui credidi. * Duros corporis... Gloria Patri... Duros corporis...

IN II. NOCTURNO.

ANT. Stetit contra re-

ges horrendos in portentis, et signis.

ANT. Tormenta suscepit; ita ut mirarentur, quod tamquam nihilum duceret cruciatus.

ANT. Probavit me Dominus quasi aurum, quod per ignem transit.

y. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum: R. Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo.

LECTIO IV.

Ex SS. Aug. et Leon. Serm. de S. Vinc.; ex Prudent. Carm. 5. et Act. ap. Ruinart.

Vincencius Martyr ille eximius, quem Paulinus Hispaniarum vocat decus et ornamentum; quem devotis aded Augustinus coluit obsequiis, ut sermionibus quinque laudes ejus dixerit; quem hymnis, et carminibus Prudentius cecinit Martyrem toto terrarum orbe celeberrimum;

(7)

Oscæ in Hispania ceteriore nobili ortus genere, Valerio Caesaraugustano Episcopo, maximae sanctitatis viro, literis et disciplinis informandus ab infantia traditus est: qui in doctrina et virtute gradu celeri sic est progressus, ut a Valerio ordinatus Diaconus, ab eodem Praesule, qui propter linguam impeditiorem verbi ministerio minus erat idoneus, praedicandi partes accepit. Dum autem creditum sibi munus summam cum laude, fructu nec minori adimplet, in persecutione Diocletiani comprehensus, Valentiam in Hispania ad Dacianum Praesidem victus ducitur. Tu autem...

permisit...

LECTIO V.

Verum quem coram Christiana plebe infracto a laboribus animo praediverat, invicta a suppliciis constantia coram tyranno Christum professus est. Christianae religionis cultorem se ausus propalam dicere, Praesidis furentis jussu vinctus retortis brachiis extensus est, donec ossa sedibus suis singula moverentur: mox fetreis unguis semel atque iterum excarnificatus est. Ipse autem, spretis tormentis, immotus ac quasi esset sine ullo doloris sensu, nec minis, nec iteratis cruciatibus adduci potuit, ut thus idolis adoleret, neque ut libros sacros traderet: quapropter cruculae subiectis ardentibus prunis imponitur; applicantur membris laminae; decurrit inter candentis ferri asperitatem liquor; stridens flamma arvinatibus frequenter, * Ideo

(8)

respérgitur ; salis ignibus sparsi crepitantes minútiæ per membra dissiliunt : intèrèa Martyr invictus, eréctis in cœlum óculis , Dóminum precabátur. Tu autem...

R. Probávit me Deus quasi aurum , quod per ignem transit : * Vestigia ejus secútus est pes meus, viam ejus custodívi, et non declinávi ex ea. *ψ.* Ad cognoscéndum Christum, et societátem passiónum illius , configurátus mortí ejus. * Vestigia ejus..

LECTIO VI.

Post hæc in cárcere testáteis fragmentis strato disténditur, ut testárum acúlei vúlnerum dolórem exasperárent. Sed illustráto cœlitus cárcere , Angelórum fovétur obsequio , allóquio mulcétur, solútis néxibus deámbulans psallit, cónsonat vocis Angélicæ moduláta suávitás : quod per rímas conspiciéntes stupefacti cárceris custó-

des, Christiánæ religióni fidéliter se dedúnt. Edúctus indè Vincéntius mollicúlcitæ impónitur , ut aliquántulum recreátus àcriùs dénud torquèrétur; verùm pretiósam resolutus in mortem, Daciáno inánitèr de supplicio cogitánte, Deo autem cleméntèr disponènte de præmio, cœlo spíritum réddidit. Circumstántium frequéntia Sancti vestigia deosculándo prolámbit, vúlnera totíus láceri córporis piá curiositáte palpat , sánguinem línteis excipit sacrá veneratióne pósteris profutúrum. Conténdit adhuc cum mórtuo cadávere Daciánus; sed frustrá feris óbjiçit , corax namquè custos cœlitus designátur, qui eas, trucémque lupum rostro et alis à thesatíro sibi crédito remótiùs arcet : frustrá prójicit in mare; quod étenim mínimè apparère satágerat, nutu divíno semper proditur corpus, ut religiósus humándum , inquit

27

(9)

Augustínus, venerándumque demonstrarétur. Tu autem...

R. Post tempestátem tranquillum facis, Domine; et post lacrymatiónem et fletum exultatiónem infúndis. * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula. *ψ.* Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus dedit consolatió-nem ætérnam, et spem bonam in grátia. * Sit nomen tuum... Glória Patri... Sit nomen tuum...

IN III. NOCTURNO.

ANT. Proptèr opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens ánimam suam.

ANT. Mundus óbiit, per ómnia in Dómino confidens.

ANT. Vita decéssit, univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exéplum virtútis derelínquens.

ψ. Justus cum ceciderit, non collidétur; *R.* Quia

Dóminus 'suppónit manum suam.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo tèm-pore : Dixit Jesus discipulis suis : Nolite timere eos, qui occidunt corpus, ánimam autém non possunt occidere. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 274, et 275, (al. 8, et 12 de Sanct.) in fest. S. Mart. Vín.

Magnum spectáculum spectávimus óculis fidei, Mártirem sanctum Vincéntium ubiquè vincéntem. Vicit in verbis, vicit in poenis, vicit in confessiône, vicit in tribulatióne, vicit exústus ignibus, vicit submersus

fluctibus : postrémò vicit tortus, vicit mórtuus. Quis istam patientiam militi suo donávit, nisi qui pro illo prior sánginem fudit? cui dicitur in Psalmo, Quóniam tu es patientia mea, Dómine; Dómine, spes mea à juventúte mea. Magnum certámen magnam comparat glóriam, non humánam nec temporálem, sed divínam et sempiternam. Fides pugnat, et quando fides pugnat, carnem nullus expugnat. Tu autem...

R. Testimónium consecutus est esse justus, testimónium perhibente muneribus ejus Deo, * Et defunctus adhuc loquitur. y. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est. * Et defunctus...

LECTIO VIII.

Quisquis putat sanctum Vincéntium viribus suis ista potuisse, nimis errat. Quisquis enim vi-

ribus suis hoc se posse præsumpserit, etsi videtur vincere patientiá, vincitur à superbia. Bene vincere hoc est, univérsas máchinas (diáboli) vincere. Illecebras dum ministrat, vincitur per continentiam: poenas et tormenta infligit, vincitur per patientiam: errores suggerit, vincitur per sapientiam. Si consideretur in ista passione humana patientia, incipit esse incredibilis; si agnoscatur divina potentia, desinit esse mirabilis. Tanta grassabatur crudelitas in Mátyris corpore, et tanta tranquillitas proferebatur in voce, tantaque poenarum asperitas saeviebat in membris, et tanta securitas sonabat in verbis, ut miro modo putáremus, Vincéntio patiente, alium non loquentem torqueri. Et verè, fratres, ita erat: prorsus ita erat: alius loquebatur. Promisit enim et hoc testibus suis Christus in Evangélio, quos ad hujusmodi certamina

preparabat. Sic enim ait: Nolite præmeditari quomodo, aut quid loquámini. Non enim vos estis qui loquimini, sed Spíritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Tu autem...

R. Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, Dómine? * Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, et justitia tua in terra oblivionis? y. Nunc, Dómine, respice in eo quod manum tuam extendas ad sanitates, et signa, et prodigia fieri. * Numquid... Glória Patri... Numquid...

LECTIO IX.

Denique his præmissis futuræ videlicet retributionis finibus, etiam in hoc mundo Mátyrum glóriam demonstrémus. Quæ hodiè régio, quæve provincia ulla, quotusque vel Romanum impérium, vel Christianum nomen exténditur, natálem non gau-

det celebrare Vincéntii? Quis autem hodiè Daciáni vel nomen audisset, nisi Vincéntii passionem legisset? Quod verò tantá curá servávit Dóminus Mátyris corpus, quid aliud demonstrávit nisi se guvernasse viventem, quem non reliquit exánimem? Vicit ergo Daciánum vivens Vincéntius, vicit et mórtuus. Vivens tormenta calcávit, mórtuus mária transnátavit. Sed ipse inter undas gubernávit cadáver extinctum, qui inter úngulas ánimam donávit invictum. Non flexit flamma tortóris cor ejus; non mersit aqua maris corpus ejus. Sed in his et hujusmodi nihil est aliud nisi, Pretiósá in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus. Tu autem... Te Deum laudámus...

AD LAUDES ET PER HORAS

ANT. **F**actus est Dó-
*

(12)

minus protector meus :
salvum me fecit, quoniam
voluit me.

ANT. Deus meus misit
Angelum suum : quia cor-
ram eo justitia inventa est
in me.

ANT. Transivi per ig-
nem et aquam ; et edu-
xisti me, Domine, in re-
frigerium.

ANT. Tamquam prodigium
factus sum multis ; et
tu, Domine, adjutor fortis.

ANT. Bonum certamen
certavi, cursum consum-
mavi, fidem servavi : in
reliquo reposta est mihi
corona justitiae.

CAPITULUM.

Justum deduxit Domi-
nus per vias rectas, et
ostendit illi regnum Dei, et
dedit illi scientiam sancto-
rum : in fraude circumven-
ientium illum affuit illi,
descenditque cum illo in
foveam, et in vinculis non
dereliquit illum.

HYMNUS.
Heros supplicis victor
in omnibus,

Elisis fatui iudicis artibus,
Lecti blanditias deserit
avolans

Trans fulgentia sydera.
Coelum prodigiis, corpus
ut integrum

Projectum mediis perstet
agris, favet,

Custos corvus adest, nec
volucres, neque
Accedunt avidae ferae.

Judex aequoreis fluctibus
Imperat

Mergi, reliquis ne pa-
teat locus ;

Incassum, placide nam
refluentibus

Stans undis super ennatat.
Adsis, o, famulis rite
precantibus,

Vincenti, radium lu-
minis impetra,

Ne cedat pietas fracta
periculis,

Succumbatque laboribus.
Id nostrae maneat corde
reconditum,

Quod tormenta brevi
praetereruntia

Aeternae pariunt pra-
mia gloriae,

Permansuraeque gaudia
Summa laude Pater, Na-

(13)

tus et unicus,

Dicatur pariter Nexus
amabilis,

Indivisa manens Numi-
ne Trinitas

Nunc, olem, sine ter-
mino. Amen.

Y. Custodivit Dominus
omnia ossa justis ; R. Unum
ex his non conteretur.

AD BENEDICTUS.

ANT. Amplificatus est in
mirabilibus suis ; et quis
potest similiter sic gloriaris ?
Potentia nemo vicit illum,
et mortuum prophetavit
corpus ejus : in vita sua fe-
cit monstra, et in morte
mirabilia operatus est.

ORATIO.

Da nobis, quaesumus,
omnipotens Deus, adver-
sa mundi invicta mentis
constantia tolerare, qui
beatum Levitam Vincen-
tium nec minis terreri, nec
penis passus es superari ;
Per Dominum nostrum...

AD PRIMAM

ANT. Factus est... *Lec-
tiobrevis, Capitulum Nonae.*

AD TERTIAM

ANT. Deus meus... *Ca-
pitulum Justum deduxit...
ut supra.*

R. *breve.* Fuit magnus
* Secundum nomen suum.
Fuit... Y. Maximus in salu-
tem electorum Dei. Secun-
dum... Gloria Patri... Fuit...

Y. Si consistent adver-
sum me castra, non ti-
mebit cor meum : R. Si
exurgat adversum me pra-
ellium, in hoc ego sperabo.

AD SEXTAM

ANT. Transivi...

CAPITULUM. Sap. 10.

Custodivit illum Do-
minus ab inimicis, et a
seductoibus tutavit illum,
et certamen forte dedit illi
ut vinceret, et sciret quon-
iam omnium potentior
est sapientia.

R. *breve.* Si consistent
adversum me castra, * Non
timebit cor meum. Si con-
sistent... Y. Si exurgat ad-
versum me praellium, in
hoc ego sperabo. Non ti-

(14)

mébit... Glória Patri.. Si consistant.

Y. Justus cum ceciderit, non collidetur; R. Quia Dóminus supponit manum suam.

AD NONAM

ANT. Bonum certamen.

CAPITULUM. Sap. 10.

Intrávit Deus in ánimam servi sui, et stetit contra reges horréndos in porténtis et signis: ídeo decantávit, Domine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudávit páritér.

R. breve. Justus cum ceciderit, * Non collidetur. Justus... Y. Quia Dóminus supponit manum suam. Non collidetur... Glória Patri... Justus...

Y. Custodívit Dóminus ómnia óssa justí; R. Unum ex his non conterétur.

IN II. VESPERIS

ANT. Factus est Dóminus... ut ad Laud. Psalm.

Dixit Dóminus..., et loco ultimi, Psalm. Crédidi...

CAPITULUM Justum deduxit.. Hymnus Partas... ut in I. Vesperis

Y. In séculum memoria ejus in benedictione;

R. Et nominátus est usque ad novíssimum terræ.

AD MAGNIFICAT

ANT. Respice ad orationem servi tui, Domine Deus, quam orat coram te hodie: ut exaudias deprecationem populi tui.

DIE XXIX. JANUARI

Octava S. Vincéntii Levitæ et Mártýris. duplèx.

Omnia ut in die Festo præter Lectiões I. Noct. quæ erunt de Scriptúra occurrénte, et sequénte.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Pápre.

LECTIO IV.

Serm. 13 in nat. S. Vinc. M.

Cunctórum licet, di-

(15)

lectíssimi, gloriósas Mártýrum passiónes, quos distincta regiónibus loca meruerunt, una fides fáciat ómibus indiscreto honóre venerábiles: propriam tamen sibi in hoc veneratiónis obséqio illi vindicant dignitátem, qui Ecclésiám Dei et documentis præ ceteris erexerunt, et patrocíniis adjuverunt. Intér quos justé beatum Levítam Vincéntium, cujus confessiõe et morte Christum incredulis prædicátum incunctántér agnóscimus, cathólicis stúdiis celebrámus. Qui ut fidélium devotiõnem Deo studiósius commendáret, altióri charitátis flammáscens affectu, morti sese tandém fidélitér obtulit, quo videlicèt robur fidei in solidíssima pètra Christo fundátum, sequácibus imitándum dárétur: necnon et semèn Apostólicæ prædicatiónis per eum plúribus disseminátum, ope suæ intercessiõnis tutum, ac perfectæ

consummationis fruge refertum in coelestibus demum horreis conderetur. Hunc ergo amplius propria venerentur, quem etiam peregrina mirantur: quatenus eis se largiorem exhibeat in beneficiis, quibus se amabiliorem cognoscit in gaudiis, fiatque in ejus solemnitate uberior lætitiæ ambitus, de quo fidei crevit effectus. Tu autem...

LECTIO V.

Vincéntii passiónis vel última pervidére, seu memorári, fratres, evidéntius placet: quatenus animadvertat sanctitas vestra, quó diábolus suum perdúxerit dolis mínistrum, vel quómodo Christus suum in finem usquè serváverit fámulum. Cógnoígítur sancto Vincéntii abscessu, júdex insánus, et quia Christus vicíisset in Vincéntio nesciens Daciánus, illius sibi promíttit cadáveris expositiõe vin-

(16)

dictam, cujus gemit ex virtute victoriam. Feris namque et canibus decépta furoris superbía assuméndum prójidi mandat lictóribus, ut tali pastu eórum impleret ventrem, quórum ipse gerébat mentem. Sed ut divínis excrescén-ribus beneficiis majóris victóriæ Vincéntio grátia conferrétur, mittitur corvus, avis amíca cadavéribus, expósitas córporis dapes servatúra jejúna. Qui ut coelítus se custódem designátum osténderet, adventántes reliquas aves éminús non segni ímpetu perturbábat: intèr quas immánem quoque lupum própiús accedéntem, véluti qui commissum thesáurum sacrílegá audáciá attamináre præsumeret, pennís et alís divérberans procúl abégit. Sed ille, quód non tam ad inferéndam venisset injúriam, quam ad augéndam miracúli pompam, quadam sui habitúine stúpidus indicábat. Tu autem.,

LECTIO VI.

Impudens furor, et stulta vesánia! Corvus obsequitur, lupus venerátur, Daciánus perséquitur, nec erubéscit velle se adhúc ferox pérdere, quem mansuefacta bestiális sérítas satagébat protégere. Undè ad oculéndam Mártiris laudem, non jam secrétum, sed profúndum elégit: credens sibi ad delitescéndam ejus glóriam non claustra fidem servatúra, sed mária: quasi non idem eleménti dóminus esset, per quem dudum ei cár- ceris ábdita coelésti fulgóre radiáta micuissent. Datur nautis mergéndum corpus in flúctibus: ut ad auxílium saltèm æquora proficerent, cui ad vincéndum Christi mílitem terra defecísset. Enavigátis itaque magná ex parte freti gurgítibus, projectum inter sorbéntes undas præpotens est Dei dèxtera consecúta: et quæ spíritum intúlerat in coelum, cor-

(17)

pus mox rétulit ad sepúl- crum. Sic prædicátor veritátis, charíssimi, nec tormentórum vincitur poenis, nec tenebrósi cár- ceris superátur angústis. Non à bestiis dilaniátur, non profúndo celátur, sed lítore rédditur, præcónio diffamatur: ut qui verè confés- sús fúerat nomen Deitátis, verítate sibi adesse experirétur divínæ suffrágia bonitátis: consequénsque erat, quátenuS ad ejus visiónem per mortem attingeret, quem probábilis vitæ conversatióne semper attestátus fuisset; sciens quod de contémp- tu præsentis vitæ glória surgit beatitúdinis æternæ. Tu autem...

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evángelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit

Jesus discíplis suis: Nolite timére eos, qui occí- dunt corpus, ánimam autém non possunt occidere. Et reliqua.

Homília S. Augustíni

Epísopi. Sermon. 276, 277. (al. 12. de Sanct. et 102. de Dívens.) in Fest. Márt. Vinc.

In passióne, quæ nobis hodiè recitáta est, fratres mei, evidéntèr osténditur judex ferox, tortor cruéntus, Mártir invíctus. In cujus córporè poenis váriis exaráto jam tormenta defecerant, et adhúc membra durábant. Toti convicta miracúlis persistebat impietas, tot vexáta supplicíis, non cedébat infirmitas: agnoscátur ergo operáta divínitas. Quando enim corruptíbilis pulvis contra tam immánia tormenta duráret, nisi in eo Dóminus habitáret? In his enim ómnibus illi agnoscéndus, ille gloriificán-

(18)

duſ, ille laudándus eſt, qui et in prima vocatióne dedit fidem, et in ſuprema paſſiÓne virtútem. Vultis noſſe quia utrúmque donátum eſt? Audíte Apóſtolum Paulum: Vobis, inquit, donátum eſt pro **Chriſto**, non ſolum ut credátis in eum, verum etiám ut patiámini pro eo. Acceperat hæc útraque Levíta Vincéntius, acceperat, et habébat. Si enim non accepíſſet, quid habéret? Habébat in ſermÓne fidúciám, habébat in paſſiÓne tolerántiam. Tu autem..

LECTIO VIII.
Clariórem nobis Mártýrem tot torménta faciébant. Múltiplici enim vulnerum varietáte confóſſus, non deſerébat pugnam; ſed ácriùs iterábat. Putáres quòd eum duráret flamma, non úreret; et tamquàm figuli fornax lutum molle ſuſcipientis, duram redderet teſtam. Póterat Mártýr noſter dicere Daciáno: Jam non urit ignis tuus

carnem meam, quia exáruit velut teſta virtus mea. Et quóniam verácitér ſcriptum eſt, Vasa figuli probat fornax, et hómines juſtos tentatio tribulatiÓnis; probátus eſt, atque decóctus illo igne Vincéntius: arſit verò, et crepuit Daciános. Si enim non ardébat, undè clamábat? Quid enim erant verba iracéntis, niſi fumus ardéntis? Ergò Mártýri noſtro, refrigérium in corde habénti, flammam extrínſecus admovebat: ſed ipſe fáciſus furóris accéſſus, tamquàm cílibanus intùs ardébat, et habitatórem ſuum diabolum concremábat. Non tantum Mártýrem cruciábant torménta, quantum illum vaſtábat inſánia. Tu autem..

LECTIO IX.

Sed jam, fratres, illa ómnia tranſiérunt, et ira Daciáni, et poena Vincéntii, Nunc autem poena Daciáno, coróna verò manet

(19)

Vincéncio. Hoc attendite, et fidem veſtram interrogáte. Sanctus Vincéntius ſi formidine tormentórum negáret Chriſtum, viderétur córpori peperciſſe: quádam autem condiÓne mortáli, córporis ſolverétur. Quid ágeret in reſurrectiÓne, cum in æternum ignem præcipitarétur? Negans Chriſtum, negátur à Chriſto: Qui negáverit

me, inquit, corám homínibus, negábo eum corám Patre meo, qui eſt in coelis. Ecce negáret, quiéſcerent illi tórtóres, et vulneráto ánimo, ſanum eſſet corpus; immò occiſo ánimo, viveret corpus: quid prodéſſet in æternum mórtuo brevis córporis vita? Tu autem....
 Te Deum laudámus...

HISPANIARUM.

Ecceſia Dei firmiter edificata ſuper fundamentum Apóſtolorum et Prophetarum ipſo ſummo angulari lapide Chriſto Jeſu, ſævientium perſecutionum furorem confregit ingenti eorum multitudine qui pro Chriſtiana fide aſſerenda, nec ærumnis labefactati, nec tormentorum vi conterriti, nec mortem extimescentes invicto de Tyrannis animo triumpharunt. Eminet inter eos S. Levita Vincentius Hispaniarum decus et ornamentum, qui præclariffimo consummato Martyrio, illustrem toto Orbe terrarum gloriam, ſuique nominis celebritatem eſt adeptus. Sed quæ communis eſt in Sanctos Martyres fidelium Religio, illas

potissimum excitat ad peculiarem cultum, veneratiorumque his exhibendam, quibus communio Nationis et Patrie legitimam,obilemque titulum præbet. Hisce rationibus, piæque in Sanctorum Levitam devotione, necnon votis quamplurimum spectatissimorum Episcoporum, Cleri, et populi permotus Catholicus Hispaniarum Rex Ferdinandus, per suum apud Apostolicam Sedem Oratorem, supplicavit SSmo. D. N. Pio VII. Pont. Max., ut potestatem facere dignaretur utrique Clero Regnorum Hispaniæ et Indiarum, solemniter celebrandi Festum Sancti Levitæ et Martyris Vincentii sub ritu, dup. secundæ classis cum Octava, et cum Officio, et Missa propriis ad Rubricarum leges rite dispositis. Et Sanctitas Sua, me infrascripto S. R. C. Secretario referente, Religionem piissimi Regis plurimum commendans indulget, ut in omnibus Dominis eidem Catholico Regi subjectis ab universo Clero Festum Sancti Vincentii solemniori cultu in posterum quorannis celebrari possit sub ritu videlicet secundæ classis cum Octava, et cum Officio, et Missa propriis ab Emo. et Rmo. Dño. Cardinali Julio Maria de Somaglia S. R. C. Præfecto, et à R. D. Aloysio Gardellini ejusdem S. C. Assessore, meque Secretario subscripto revisis. Die 6. Julii 1819. = Julius M. Card. Episc. Portuens et Stræ Ruffinæ della Somaglia S. R. C. Præfectus. = Loco ✕ sigilli S. A. Sala S. R. C. Secr. Coadj.

POMPELONE :

Apud Viduam Joseph. Franc. Rada.

